

РЕШЕНИЕ

№ 2967

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 21.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9268** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК, във вр. чл. 284 и сл. ЗИНЗС.

Делото е образувано по искова молба на Д. В. М. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, като претендира обезщетение в размер на 20 000 лв. за причинени му неимуществени вреди за периода от 15. 11. 2020 г. до 15. 12. 2020 г. поради попаднала в ухото му хлебарка и липсата на осигурена адекватна медицинска помощ по време на престоя в арестните помещения находящи се в [населено място], [улица], законната лихва от датата на увреждането – 15. 11. 2020 г. до предявяване на исковата молба в размер на 1 377,89 лв., законната лихва от подаването на исковата молба – 20. 07. 2021 г. до окончателното плащане на главницата и направените по делото разноски.

В съдебно заседание, ищецът чрез процесуалния си представител, поддържа иска, по заявените в него съображения. Претендира разноските по делото. Подробни съображения излага в представени писмени бележки в указания от съда срок.

Ответникът – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез процесуалния си представител, счита исковата молба за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Поддържа доводите изложени в писмения отговор.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните

и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, че ищецът Д. В. М., ЕГН [ЕГН], е бил задържан на 26. 05. 2020 г. с мярка за неотклонение „задържане под стража“ в арестните помещения, находящи се в [населено място], [улица].

Съобразно заявеното в исковата молба, на 15. 11. 2020 г. (неделя) около 04-04.30 часа през нощта, Д. М. се събудил от силна болка в ухото, както и от усещане, че нещо мърда и човърка в дясното ухо. Болката била толкова сила, че М. започнал да крещи и събудил останалите трима, които се намирили в килията. М. потропал на вратата на килията и поискал да бъде прегледан спешно от лекар, но дежурния служител му обяснил, че не може да отвори вратата преди проверката за закуска в 07.00 часа, както и понеже било неделя, доктор може да го прегледа най-рано в понеделник.

Поради силната болка и постоянното мърдане в ухото, М. не можел да търпи повече и бръкнал с клечка за уши в ухото си, при което усетил, че нещо изпукало. От това го заболяло още по-силно, направо непоносимо. Успял обаче да извади няколко крачета, които помислил, че са от хлебарка. Поради силната болка обаче не посмял да бръкне втори път, затова почнал да скача и да тръска главата си на една страна, като не можел да остане на едно място. По някое време останалата част от хлебарката се показала от ушната мида и едно от момчетата в килията я извадило.

Независимо от това, не му било осигурена медицинска помощ и му казали, че трябва да чака до понеделник. Поради силната болка пил обезболяващи, но това не му помогнало.

В понеделник го прегледал лекаря на ареста, който му предписал обезболяващи и капки за очи, които да слага в ухото си. Понеже в листовката на лекарството пишело да не се прилага при съмнение за перфорация, М. върнал капките и му предоставили други.

Болката обаче не преставала и на следващия ден отново посетил лекаря на ареста, който препоръчал преглед в МВР болница.

В четвъртък ищецът бил закаран за преглед в МВР болница, от където предписали да продължи с капките и изписали антибиотик.

В петък, като се събудил М., възглавницата му била цялата в гной и му дали антибиотик, но след седмично лечение продължавало да му тече гной от ухото, поради което бил закаран за втори път в МВР болница за преглед. От там му изписали още един курс с антибиотик, но гнойта не намалявала.

Следващата седмица, след пореден преглед в МВР болница му предписали нови капки за ухо, от които спряла гнойта, но се усилила болката.

На 05. 12. 2020 г. М. бил закаран в болницата към Затвора С., където останал на лечение и бил консултиран със специалист „Уши, нос, гърло“. Около 7-8 декември се запечатил мембраната в ухото му, но продължила да тече гной, което продължило до към 15. 12. 2020 г., когато бил изписан от болница и върнат в ареста.

Постепенно болките започнали да отшумяват, въпреки че за процесния период били огромни. Освен тях изпитвал силно главоболие, световъртеж. Не можел да спи и да върви нормално. От антибиотика получил разстройство и обезводняване. Към настоящия момент има епизодични болки в ухото и усеща някакъв напън. Има кошмари, като сънува, че хлебарка му влиза в ухото и се буди нощем потен и разтревожен.

С подадената искова молба ищецът Д. М. претендира обезщетение в размер на 20 000

лв. за причинени му неимуществени вреди за периода от 15. 11. 2020 г. до 15. 12. 2020 г., законната лихва от датата на увреждането – 15. 11. 2020 г. до предявяване на исковата молба в размер на 1 377,89 лв., законната лихва от подаването на исковата молба – 20. 07. 2021 г. до окончателното плащане на главницата и направените по делото разноски, поради попаднала в ухото му хлебарка и липсата на осигурена адекватна медицинска помощ по време на престоя в арестните помещения находящи се в [населено място], [улица].

С писмен отговор от 03. 12. 2021 г. ответника прави възражения за неоснователност и недоказаност на иска. Прилага писмени доказателства.

В хода на делото са разпитани като свидетели К. И. и Б. В. – лекаря извършил лечението на ищеца, както и е приета съдебно – медицинска експертиза изготвена от д-р М. А. – специалист УНГ.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Искът е допустим, като предявен срещу надлежен ответник, а разгледана по същество исковата молба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3.

На основание чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС, осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унизително отношение.

Съгласно ал. 2 на същия член, за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или поражат чувство на страх, незащитеност или малocenност.

С настоящата искова молба се претендира, че вредите са настъпили от липсата на адекватна медицинска помощ на ответника, поради което производството е именно по реда на чл. 284 и сл. от ЗИНЗС.

Съдът намира, че в случая не се доказва от страна на ищеца, че ответника, не е осигурил необходимото му здравно обслужване и че именно от неговите действия ищецът е претърпял твърдените болки и страдания.

В хода на настоящото производство единствено безспорно установено е, че по време на престоя му като задържан под стража в арестното помещение, находящо се в [населено място], [улица], ищецът М. е спукал тъпанчето на дясното си ухо. Видно от заявеното в исковата молба – „бръкнах в ухото си и усетих, че нещо изпука“, поради което констатираната впоследствие перфорация на дясна тъпанчева мембрана, е причинена саморъчно от ищеца с клечка за уши.

Безспорно е също така, че така направената перфорация несъмнено е причинила болки на ищеца, но в хода на настоящото дело не се доказва, че това се дължи на ненавременната намеса и липсата на адекватно лечение от страна на служителите на ответника.

В случая, съдът намира за недоказано, че в ухото на М. е влезнала хлебарка и в опита си да я извади, ищецът е перфорирал тъпанчето си.

Действително свидетелят К. И. сочи, че се е намирал по същото време с ищеца в ареста на [улица], в една и съща килия, като потвърждава версията на М., че в ухото му попаднала хлебарка и в опита си да я извади станала перфорацията. Свидателят потвърждава, че от ухото на М. изпаднало тяло на хлебарка, както и изпитаните от него болки и страдания, включително и това, че за определен период от време, на възглавницата му имало гной, въпреки че за този факт, само предполага, тъй като не бил специалист.

Съдът обаче, не кредитира тези, показания, тъй като същите са в противоречие, с всички останали по делото доказателства.

По делото, както от страна на ищеца, така и от страна на ответника се представиха медицинска документация, като въпреки многобройните прегледи (поне 5-6), включително и от специалист УНГ, така и при престоя (9 дни) в болница не се налице данни за чуждо тяло в ухото на ищеца и наличието гной, който да сочи за възпалителен процес.

В тази връзка, видно от резултати от изследвания извършени на 26. 11. 2021 г. (стр. 28) всички показатели са в границите на нормалното (съдът макар и да не разполага със специални знания в тази област, предвид посочените горни и долни граници констатира, че изследванията са в норма), което показва липсата на всякакво възпаление. Същите констатации са посочени и в епикризата от Специализирана болница за активно лечение на лишени от свобода (стр. 31), в която изрично се сочи, че пълната кръвна картина и урина са в норма, както и че при преглед от УНГ специалист липсват признаци за активно възпаление.

По делото е разпитан като свидетел и Б. И. В., който е бил лекар в Медицински център към Областната служба за изпълнение на наказанията, която се намира в С., [улица] който именно е лекувал ищеца.

Съобразно показанията на В., същият е прегледал М. около 7-8 пъти за две седмици, като в нито един момент не е установил чуждо тяло в ухото на ищеца, както и че му е осигурено адекватно лечение, включително раздадени безплатни лекарства и прегледи при специалист УНГ. Извършените впоследствие прегледи от специалист са потвърдили диагнозата и назначеното лечение, като вследствие на това слуха на ищеца се е възстановил напълно. Видно е също така от показанията на В., че при извършените множество прегледи, каквито евентуално дори не биха извършени ако лицето не беше лишено от свобода или задържано под стража, не се е установило наличието на гной в ухото, като такива констатации няма и в епикризата при престоя на ищеца в болницата.

Единствено в показанията на свидетеля И. се сочи, за наличието на гной, но самият свидетел сочи, че не е специалист и е възможно тези секрети, ако е имало такива, да са просто от поставяните капки за уши.

По делото е изслушано и прието също така, неоспорено от страните заключение на изготвена съдебномедицинска експертиза, което съдът кредитира изцяло, като всеотчетно и компетентно изготвено.

Видно от заключението на вещото лице, е била налице руптера на дясна тъпанчева мембрана, което представлява временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Наличието на хлебарка в ухото не може да предизвика разкъсване, но това може да стане при опит за нейното отстраняване с подръчни средства. При адекватно лечение, заздравяването настъпва за 14-21 дни.

При разпита вещото лице А. изрично сочи, че към настоящия момент слухът е

възстановен напълно, както и че проведеното лечение е адекватно.

От друга страна, видно от представения (стр. 38) протокол за ДДД обработка, на 23. 10. 2020 г., само 3 седмици преди твърдяното произшествие, е извършена обработка против хлебарки, бълхи и дървеници, поради което очевидно е направено всичко необходимо от страна на ответника за предотвратяване на популацията на хлебарки.

В същото време е безспорно, че увреждането (перфорацията) на тъпанчевата мембрана е причинено лично от страна на ищеца, поради което не е налице някакво виновно поведение на ответника. Не са налице и данни за наличието на хлебарки, както освен това дори и да е имало такава, попадането ѝ в ухото е нещастен инцидент, който би могъл да стане и в жилището на ищеца.

Съгласно чл. 5, ал. 1 от ЗОДОВ, ако увреждането е причинено поради изключителна вина на пострадалия, обезщетение не се дължи.

При всички случаи обаче, настъпилата перфорация е лекувана адекватно, като на ищеца са осигурени няколко медицински прегледи, включително и от специалист в УНГ, престой в болница и изписването на безплатни лекарства, вследствие на което слухът е възстановен напълно, видно и от заключението на СМЕ.

В случая е видно, че от страна на ответника са предприети всички възможни действия, като му е осигурена адекватна медицинска грижа, поради което не се дължи обезщетение.

В тази връзка следва да се отбележи, че съобразно предстваната (стр. 32) декларация, М. изрично е декларирал, че няма претенции по отношение на медицинското обслужване и надзорно-охранителния състав на ареста.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявената искова молба е изцяло неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

В същото време, независимо от изхода на спора, не следва да се присъжда юрисконсултско възнаграждение на ответника. В производството по ЗИНЗС не е предвидено изрично заплащане на юрисконсултско възнаграждение, за разлика от това по ЗОДОВ и същите се явяват специални по отношение на общите разпоредби на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 и чл. 143 от АПК, поради което ищецът не дължи на ответника заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

От друга страна, ищецът следва да заплати направените разноски за изготвената съдебно-медицинска експертиза, заплатена от бюджета на съда, съобразно чл. 286, ал. 2 от ЗИНЗС.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на Д. В. М. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с който претендира обезщетение в размер на 20 000 лв. за причинени му неимуществени вреди за периода от 15. 11. 2020 г. до 15. 12. 2020 г. поради попаднала в ухото му хлебарка и липсата на осигурена адекватна медицинска помощ по време на престоя в арестните помещения находящи се в [населено място], [улица], законната лихва от датата на увреждането – 15. 11. 2020 г. до предявяване на исквата молба в размер на 1 377,89 лв., законната лихва от подаването на исквата молба – 20. 07. 2021 г. до окончателното плащане на главницата и направените по делото разноски.

ОСЪЖДА Д. В. М. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати по сметка на

Административен съд София – град, направените по делото разноси за съдебно-медицинска експертиза в размер на 409,50 лв. (четиристотин и девет лева и петдесет стотинки), както и 5 (пет) лева за служебното издаване на изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Административен съд София - град, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: